

عنوان مقاله:

عوامل نشانه شناختی موثر بر کیفیت فن بیان در زبان فارسی: تحلیلی شنونده محور

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 8، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

لیلا کریمی - دانشجوی دکتری رشته زبان شناسی همگانی، دانشگاه آزاد اسلامی، علوم و تحقیقات، تهران، ایران

ارسلان گلفام - دانشیار زبان شناسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

حیات عامری - استادیار زبان شناسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

فن بیان مهارتی چندوجهی است که با برخی عوامل زبانی و غیرزبانی مرتبط است و از زبان عادی و روزمره گویشوران که تنها برای ایجاد ارتباط به کار می رود، پیچیده تر است. در این مقاله، نگارندگان کوشیده اند با رویکردی شنونده محور، با دخیل دانستن 21 شاخص از عوامل زبانی، پیرازبانی، فرازبانی و پادگفتمانی، کیفیت گفتار و فن بیان ده سخنگوی فارسی زبان را از دیدگاه صد شنونده فارسی زبان ارزیابی کنند تا روشن شود که به نظر آنها، کدام یک از عوامل نشانه شناختی مذکور بر کیفیت فن بیان سخنوران تاثیر بیشتری دارد. انتخاب این مولفه ها و شاخص های موثر بر فن بیان، از اصول و نظریه های گرایس (1970)، یول و برون (1989) و ادلوند و گاستافسون (2013) در چارچوب نشانه شناسی اکو (1979) برگرفته شده است. پس از گردآوری 21 هزار پاسخ از نظرسنجی جامعه آماری، نتایج حاصل از آمار توصیفی و استنباطی نشان میدهد که پرسشنامه از سطح پایایی 89 درصد و اعتبار درونی 0/872 برخوردار است و به نظر شنوندگان فارسی زبان، از بین چهار عامل بررسی شده، به ترتیب عاملهای نشانه شناختی پیرازبانی و فرازبانی امتیاز بیشتری از دو عامل دیگر در نظرسنجی فن بیان ده سخنور فارسی زبان داشته اند. به سخن دیگر، شنوندگان تاثیر عوامل پیرازبانی و فرازبانی را در کیفیت فن بیان فرد سخنگو موثرتر از عوامل زبانی و پادگفتمانی می دانند. با توجه به معرفی و تعیین میزان و درصد مشخصه های مربوطه، امکان تعیین راهکارهای بهبود و تقویت عناصر تاثیرگذار در کیفیت فن بیان برای زبان فارسی وجود دارد.

کلمات کلیدی:

فن بیان، نشانه شناسی، عوامل زبانی، عوامل فرازبانی، عوامل پیرازبانی، عوامل پادگفتمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/803410>

